

ҮГЭДӨӨ ХҮРЭХЭ

Нэгэтэ Гарма Дугар хоёр загаһа агнаха гэжэ хэлсэбэ. Тиигээд консервын бишыхын банкуудые баряад, хүрэнүүдые абаад, улаан хорхой малтаха гэжэ ябатараа, Жаргалтай уулзажа:

– Загаһа агнахамнай гү? – гэбэ.

– Агная. Гансал бариһан загаһаяа булга аб адляар хубаажа абахабди.

– Зай, зай. Тиигүүжэмди.

Тиигээд гурбуулаа шэбхэтэй газарта ошожо, улаан хорхой малтаад, нуурай эрье ошобод. Жаргалай хахуули загаһа ехээр татажа, нилээхэншье бариба. Гарма Дугар хоёрой хахуули бүри газар баранагүй. Нараншье доро орожо, гэртээ ябахаар болобо. Ябаха болоходоо Гарма:

– Зай, загаһаяа хубаая, – гэбэ. Жаргал тодожо абан:

– Нүхэд, хэмнай хэды шэнэение алааб, тэрээнээл абаг, – гэбэ. Тиихэдэнь Гарма:

– Тиигэжэ болохогүй. Түрүүн хэлсэхэдээ, хубааха гэжэ хэлсээ һэмнайбди. Ши яана гээшэбши?

– Яахабиб. Түрүүн хубааха гэжэ һанаһан аад, мүнөө болибо ха юмбиб, – гэжэ шиидагар улаан болошоод байба.

– Иигэхэ һэмши. Хубаахал һаа хубаая. Яагаа һөөл юмши, – гэжэ Дугар хэрзэгы түхэл гарган, нюдаргаяа зангидаад дүтэлнэ. Гарма муухайгаар хараад, хоёр гараа хармаандаа хэжэрхөөд, байжа байба. Тиихэдэнь Жаргал:

– Сохигты, би хубаахагүйб, – гэнэ. Дугар хасарайнь улаан дээрээ улаан болотор альгадажархиба. Жаргал “эдээнтэй наншалдажа, юумэнэй урда орохогүйб” гэжэ:

– Яяр нохойнууд, абагты саашань. Тиитэрээ хүнэй юумэ эдихээ һанаа хадаа, – гэжэ хэлээд, халуу бусалжа байһан хасараа баряад, элһэн дээрэ һуушаба.

– Бидэ шини юумэ эдихээ һанаа үгыбди. Энээнһээ хойшо хэлэһэн үгэдөө хүрэдэг боло, – гэжэ Дугар хэлээд, загаһануудаа бултыень хамталжа, гурбан газар аб адляар

хубаагаад, Жаргалай хубиие бидруу соонь хэжэрхёод,
ябашабад.

www.nomoihan.com